30/11/14 ஓம் சாந்தி அவ்யக்த பாப்தாதா மதுவனம் 30/03/98

சகல பேறுகளின் விழிப்புணர்வை வெளிப்படுத்த அனுமதிப்பதன் மூலம் உங்களுடைய அசையாத ஸ்திதியை அனுபவம் செய்யுங்கள். அதன்மூலம் ஜீவன்முக்தி அடையுங்கள்.

இன்று, பாக்கியத்தை அருள்பவரான தந்தை, உலகிலுள்ள தனது அதிமேன்மையான, பாக்கியசாலிக் குழந்தைகளைப் பார்க்கிறார். கடவுளே ஒவ்வொரு குழந்தையினதும் பாக்கியத்தின் புகழைப் பாடுகிறார். ஆத்மாக்கள் கடவுளின் புகழை எல்லா வேளையும் பாடுகிறார்கள். ஆனால், கடவுளே இப்போது குழந்தைகளான உங்களைப் புகழுகிறார். உங்களுடைய கனவுகளிலேனும், உங்களுடைய பாக்கியம் அதி மேன்மையானது என நீங்கள் எப்போதாவது சிந்தித்தீர்களா? கடவுளே தங்களைப் படைத்ததாக உலகிலுள்ள மக்கள் கூறினாலும், அவர்களுக்குக் கடவுளையோ அல்லது அவருடைய படைப்பையோ தெரியாது. பாக்கியசாலிக் குழந்தைகளான நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் அனுபவத்துடனும், ஆன்மீகப் பெருமையுடனும், நீங்கள் சிவகுலத்தைச் சார்ந்த பிரம்மா குமார் அல்லது பிரம்மா குமாரி என்று கூறுகிறீர்கள். “பாப்தாதா எங்களை எவ்வாறு படைத்தார் என்பதை நாம் அறிவோம்”. நீங்கள் ஒரு சிறுவராகவோ அல்லது முதிர்ந்த பாண்டவர் அல்லது சக்தியாகவோ இருந்தாலும், உங்களுடைய தந்தை யார் என யாராவது உங்களைக் கேட்டால், நீங்கள் என்ன பதில் அளிப்பீர்கள்? நீங்கள் தந்தை பிரம்மாவினூடாகத் தந்தை சிவனால் உருவாக்கப்பட்டவர்கள் என்றும், அதனாலேயே நீங்கள் கடவுளின் குழந்தைகள் என்றும் நீங்கள் பெருமையுடன் கூறுவீர்கள். நீங்கள் கடவுளை நேரடியாகச் சந்திக்கிறீர்கள். அவர் கடவுள் என்றும் உங்களுடைய தந்தை என்றும் மட்டும் அன்றி, அவர் உங்களுடைய தந்தையும், ஆசிரியரும், சற்குருவும் ஆவார் என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். அனைவருக்கும் அந்த போதை உள்ளதா? (அனைவரும் கைதட்டினார்கள்) இப்போது, ஒரு கரத்தால் கைதட்டுங்கள்! இப்போது, இந்த அப்பியாசம் பழையவர்களுக்கும் கற்றுக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். குழந்தைகள் சந்தோஷமாக இருப்பதைப் பார்த்து, பாப்தாதா சந்தோஷ ஊஞ்சலில் ஆடுவதுடன், சதா “ஆஹா! எனது ஒவ்வொரு மேன்மையான, பாக்கியசாலியான, விசேடமான ஆத்மாவே!” எனக் கூறுகிறார். தந்தையின் ரூபத்தில் நீங்கள் இறை பராமரிப்பை அனுபவம் செய்கிறீர்கள். கல்பம் முழுவதிலும் இந்த பிராமண வாழ்க்கையில் மட்டுமே இந்த இறை பராமரிப்பு ஒரு தடவை பெறப்படுகிறது. இதனூடாக ஆத்மாக்கள் சகல பேறுகளின் சொரூபங்களாக இருக்கும் அனுபவத்தைப் பெறுகிறார்கள். இறையன்பு சகல உறவுமுறைகளையும் நீங்கள் அனுபவம் செய்ய வைக்கிறது. இறையன்பு உங்களுடைய சரீர உணர்வுகளையும் மறக்கச் செய்கிறது. இத்துடன், சுயநலமான அன்பு அனைத்தையும் நீங்கள் மறக்கச் செய்கிறது. நீங்கள் கடவுளின் அன்பால் பராமரிக்கப்படும் பாக்கியசாலி ஆத்மாக்கள் ஆவீர்கள்! தந்தையே தனது வீட்டை விட்டு வந்து இறை மாணவர்களான உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார் எனில் ஆத்மாக்களான நீங்கள் எத்தனை பாக்கியசாலிகள். கற்பிப்பதற்காகத் தினமும் காலையில் வெகு தொலைவில் இருந்து வருகின்ற இத்தகைய ஆசிரியரை நீங்கள் எங்கேயாவது கண்டிருக்கிறீர்களா? நீங்கள் எப்போதாவது இத்தகைய ஆசிரியரைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? ஆனால், தந்தையோ ஆசிரியராகித் தினமும் காலையில் உங்களுக்குக் கற்பிப்பதற்காக வருகிறார். அவர் கற்பிப்பதும் மிகவும் இலகுவானது! இது இரண்டு வார்த்தைகளுக்குரிய கல்வியாகும்: நீங்களும் பாபாவும். இதை சக்கரத்தின், நாடகத்தின் ஞானம் அல்லது கல்பவிருட்சத்தின் ஞானம் என்று எவ்வாறு அழைத்தாலும், அவை அனைத்தும் இந்த இரண்டு வார்த்தைகளிலேயே அடங்கியுள்ளது. ஏனைய கல்விகளில், உங்களுடைய மூளைக்குப் பெரும் சுமை ஏற்படும். ஆனால், தந்தையின் கற்பித்தல்களால் உங்களுடைய மூளை இலேசாகும். இலேசாக இருக்கும் ஏதாவதொன்றின் அடையாளமானது, அது உயரே பறக்கும். இலேசாக இருக்கும் எதுவும் எப்போதும் மேலேயே இருக்கும். எனவே, இந்தக் கல்வியினூடாக, உங்களுடைய மனமும் புத்தியும் ஏறுகின்ற ஸ்திதியை அனுபவம் செய்யும். உங்களுடைய தலை இலேசாகிவிட்டதல்லவா? நீங்கள் மூவுலகங்களின் ஞானத்தையும் பெற்றுள்ளீர்கள். கல்பம் முழுவதிலும், வேறு எவராவது இத்தகைய கல்வியைக் கற்றுள்ளார்களா? முன்னர் நீங்கள் இத்தகைய ஆசிரியரைக் கண்டடைந்துள்ளீர்களா? எனவே, இது பாக்கியம், அல்லவா? பின்னர், சற்குருவிடமிருந்து நீங்கள் மேன்மையான வழிகாட்டல்களைப் (ஸ்ரீமத்) பெறுகிறீர்கள். அதனால், “நான் என்ன செய்வது? நான் எவ்வாறு தொடர்வது? நான் இதைச் செய்யட்டுமா இல்லையா? என்ன நிகழும்?” போன்ற உங்களுடைய கேள்விகள் அனைத்தும் முடிவிற்கு வரும். “நான் என்ன செய்வது? எவ்வாறு நான் இதைச் செய்வது? நான் இதைச் செய்யட்டுமா இல்லையா?”. இந்தக் கேள்விகள் அனைத்திற்குமான பதில் ஒரேயொரு விடயத்தில் தங்கியுள்ளது: தந்தையைப் பின்பற்றுங்கள்! பௌதீகமான ரூபத்தில் உங்களுடைய நடைமுறைச் செயல்களில் தந்தை பிரம்மாவைப் பின்பற்றுங்கள். உங்களுடைய அசரீரியான ஸ்திதியில், சரீரமற்றவர் ஆகுவதில், தந்தை சிவனைப் பின்பற்றுங்கள். பாபா, தாதா இருவரையும் பின்பற்றுவதெனில், கேள்விகள் அனைத்தையும் முடித்து, ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுவதாகும். இது சிரமமானதா? எதையாவது கேட்பதற்கான அவசியம் உள்ளதா? நீங்கள் பிரதி செய்ய மட்டுமே வேண்டும். உங்களுடைய தலையை உபயோகிக்காதீர்கள். தந்தைக்குச் சமமாகுதல் என்றால் தந்தையைப் பின்பற்றுவதாகும். இது இலகுவானதா அல்லது சிரமமானதா? இது இலகுவானதல்லவா? பாபாவுடன் 30 வருடங்கள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்டு இருப்பவர்கள், உங்கள் கரங்களை உயர்த்துங்கள்! அச்சா, 30 வருடங்களில் நீங்கள் சிரமமாக உணர்ந்தீர்களா அல்லது இலகுவானதாக இருந்ததா? இப்போது பாருங்கள். பாபாவுடன் 30 வருடங்களாக இருப்பவர்களுக்கும் இலகுவாகவே உணருகிறார்கள். எனவே, பிந்தி வந்தவர்களுக்கு இலகுவாக உள்ளதா அல்லது சிரமமாக உள்ளதா? இலகுவாக உள்ளதல்லவா? (காலநிலை மிகவும் வெப்பமானதாக இருந்ததால், அனைவருக்கும் வர்ண விசிறிகள் வழங்கப்பட்டிருந்தன) இது நல்லது. விசிறிகளின் நிறமும் வடிவமும்

மிகவும் அழகாக உள்ளன. (அனைவரும் தமது விசிறிகளை அசைத்தார்கள்) இந்தக் காட்சி மிகவும் நல்லது. ஏதாவது புதுமை இருக்க வேண்டும். எனவே, இந்தக் குழுவின் புதுமை இதுவே ஆகும். இதுவும் தொலைக்காட்சியில் பதிவாகுகிறது. நீங்கள் அனைவரும் ஓடோடி இங்கு வந்தது நல்லதே ஆகும். பாப்தாதா உங்களை அன்புடன் பாராட்டுகிறார். எல்லைக்குட்பட்ட குருமார்கள் எத்தனை ஆசீர்வாதங்களை வழங்குவார்கள். ஒன்று அல்லது பத்து. அதற்கு மேல் வழங்க மாட்டார்கள். எவ்வாறாயினும், நீங்கள் தினமும் சற்குருவிடமிருந்து ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுகிறீர்கள். இத்தகைய குருவை நீங்கள் எப்போதாவது கண்டுள்ளீர்களா? நீங்கள் காணவில்லை, அல்லவா? நீங்கள் மட்டுமே இத்தகைய குருவைக் கண்டுள்ளீர்கள். அவரை நீங்கள் கல்பம் கல்பமாகக் கண்டுள்ளீர்கள். எனவே, உங்களுடைய பாக்கியப் பேற்றினை சதா உங்கள் முன்னால் வைத்திருங்கள். உங்களுடைய புத்தியில் அமிழ்த்தாமல், அதை வெளிப்படுத்தப்பட்ட முறையில் வைத்திருங்கள். அனைத்தையும் அமிழ்த்தும் உங்களுடைய சம்ஸ்காரங்களை மாற்றி, இதை வெளிப்படுத்துங்கள். உங்களுடைய பேறுகளின் பட்டியலை உங்களுடைய புத்தியில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட முறையில் வைத்திருங்கள். பேறுகளின் பட்டியல் வெளிப்படுத்தப்பட்ட முறையில் இருக்கும்போது, எந்த வகையான தடையும் உங்களைத் தாக்க முடியாது. தடைகள் அனைத்தும் அமிழ்ந்து போவதுடன், உங்களுடைய பேறுகள் வெளிப்படுத்தப்படும்.

சில குழந்தைகள் ஏதாவதொரு காரணத்தினால், சிரமப்படுவதாகவும் அல்லது போராடுவதாகவும் அல்லது யோகம் செய்ய முயற்சிப்பதாகவும், ஆனால் அவ்வாறு செய்ய முடியாமல் இருப்பதாகவும் பாப்தாதா கேள்வியுறுகிறார். ஆத்ம உணர்வினை அடைவதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் சரீர உணர்வுடையவர்கள் ஆகுகிறார்கள். பாப்தாதா இதை விரும்புவதில்லை. இதற்கான காரணம் என்ன? நீங்கள் உங்களுடைய பாக்கியத்தின் பேறுகளை உங்களுடைய விழிப்புணர்வில் வெளிப்படுத்தி வைத்திருப்பதில்லை. அவை அமிழ்ந்தே இருக்கின்றன. பின்னர், யாராவது அவற்றைப் பற்றி உங்களுக்கு நினைவூட்டும்போது, இது எப்போதும் இவ்வாறே என நீங்கள் நினைக்க ஆரம்பிக்கிறீர்கள். எனவே, முயற்சி மிகவும் இலகுவானதாகின்றது. உங்களுடைய பேறுகளை வெளிப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் வைத்திருங்கள். நீங்கள் பிராமணர் ஆகிய கணத்தில் இருந்து நீங்கள் பெற்ற பாக்கியத்தினை உங்களுடைய விழிப்புணர்வில் வைத்திருங்கள். தளம்பல் அடையாதீர்கள்! அசைக்க முடியாதவராக இருங்கள். ஏனெனில் அபுமலையில் உங்களுடைய ஞாபகார்த்தம் என்ன? அச்சல்காரா (ஸ்திரத்தன்மையின் இல்லம்) அல்லது ஹல்சல்காரா (தளம்பலின் இல்லம்)? அது என்ன? அது அச்சல்கார் அல்லவா? அது யாருடைய ஞாபகார்த்தம்? அது உங்களுடைய ஞாபகார்த்தம், அல்லவா? சூட்சுமமான பாதையைச் சிரமமானதாக நீங்கள் உணரும்போது, அல்லது உங்களுடைய புத்தி அதிகளவில் தளம்பல் அடையும்போது, உங்களுடைய ஞாபகார்த்தத்தை உங்களுடைய விழிப்புணர்வில் கொண்டு வாருங்கள். அவ்வப்போது, குழந்தைகளான நீங்கள் ஞானக் கருத்துக்களைப் பேசுகிறீர்கள்: "நான் ஓர் ஆத்மா! இதுவே நாடகம் ஆகும்! இது வெறும் தடையாகும்! இது வெறும் பக்கக்காட்சியாகும்!" நீங்கள் இந்த முறையில் தொடர்ந்து ஞானத்தைப் பேசினாலும், அதே வேளை நீங்கள் தளம்பவும் செய்கிறீர்கள். நீங்கள் ஒரே வேளையில் தளம்புவதையும், ஞானத்தைப் பேசுவதையும் செய்கிறீர்கள். உங்களால் அசைக்க முடியாதவராக ஆக முடியாது என்று உங்களுடைய புத்தி ஆகும்போது, மதுவனத்திலுள்ள அச்சல்காரை நினைவு செய்யுங்கள். அது பௌதீகமான ஒன்றாகும். அது சூட்சுமமானதல்ல. அதை உங்களுடைய கண்களால் காண முடியும். நினைவில் வைத்திருங்கள்: "எனது ஞாபகார்த்தம் அச்சல்கார், ஹல்சல்கார் அல்ல". ஏனெனில் குழந்தைகளான உங்கள் அனைவருக்கும் இந்த வருடம் முக்தி வருடமாகக் கொண்டாட வேண்டும் என பாப்தாதா விரும்புகிறார். உங்களுடைய கரங்களை உயர்த்தும்படி கூறினால், உங்களில் சிலர் கரங்களை உயர்த்துவதாகவும், ஏனையோர் உயர்த்தாமல் இருப்பதாகவும் இருக்கக்கூடாது. இல்லை, அனைவரும் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் கைதட்ட வேண்டும். (அனைவரும் கைதட்ட ஆரம்பித்தார்கள்) நல்லது, நீங்கள் இப்போது கைதட்டினீர்கள். எனவே, இப்போது அது நல்லது. ஆனால், இந்த வருட இறுதியில் இவ்வாறு உரத்து நீங்கள் கைதட்டுவதை பாப்தாதா காண விரும்புகிறார். நீங்கள் இப்போது கைதட்டினீர்கள். அது நல்லது. ஆனால் அந்த வேளையிலும் கைதட்டுங்கள். அப்போது நீங்கள் கைதட்டுவீர்களா? உங்களுடைய இரு கைகளையும் தட்டி நீங்கள் பாபாவைக் களிப்பிற்கு உள்ளாக்கினீர்கள். ஆனால், புது வருடத்தில், ஜனவரி 18 ஆம் திகதியில், பிரம்மபாபா தனது சரீரத்தில் இருந்து விடுபட்ட தினத்தில், நீங்கள் முக்தி வருடத்தைக் கொண்டாடினீர்களா அல்லது அதைப் பற்றி நினைக்க மட்டும் செய்தீர்களா என பாப்தாதா உங்கள் கரங்களை மீண்டும் உயர்த்தச் செய்வார். நீங்கள் அதை நடைமுறைப்படுத்தினீர்களா? அல்லது, அதைப் பற்றிச் சிந்திக்கையில், நீங்கள் இறுதிவரை அதைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டே இருப்பீர்களா? பாப்தாதா இந்தப் பெறுபேற்றைக் காண விரும்புகிறார். நீங்கள் இந்தப் பெறுபேற்றைக் காட்டுவீர்களா? அச்சா, நீங்கள் நினைவில் வைத்திருப்பீர்கள், அல்லவா? உங்களுடைய பேறுகளை உங்கள் முன்னால் வைத்திருங்கள். தந்தையின் நினைவுடன் கூடவே, தந்தை உங்களுக்கு வழங்கியவற்றையும் வெளிப்படுத்த அனுமதியுங்கள்: அவர் உங்களை என்னவாக்கினார் என்பதையும், நீங்கள் எதைப் பெற்றீர்கள் என்பதையும்!

இந்த வருடத்தின் பின்னர், பாப்தாதா குழந்தைகளான உங்கள் ஒவ்வொருவரையும் ஜீவன்முக்தி நிலையில் காண்பார். எதிர்காலத்தில், நீங்கள் ஜீவன்முக்தி நிலையிலேயே இருப்பீர்கள். ஆனால் நீங்கள் இப்போதிருந்தே ஜீவன்முக்திக்குரிய சம்ஸ்காரங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும். இந்த வேளையில் இருந்து, சதா கர்மயோகி, சதா இலகுயோகி, சதா முக்தி ஆத்மாவிற்குரிய சம்ஸ்காரங்களை உங்களுடைய அனுபவத்தில் கொண்டு வாருங்கள். ஏன்? காலத்தின் மாற்றம், உலகை மாற்றுகின்ற

ஆத்மாக்களான உங்களுக்காகக் காத்திருக்கின்றது என பாப்தாதா ஏற்கனவே சமிக்ஞை செய்திருக்கிறார். பஞ்சபூதங்களின் எஜமான்களான உங்களைப் பஞ்சபூதங்களும் வெற்றி மாலையுடன் அழைக்கின்றன. காலம் வெற்றி மணியைப் பிடித்திருக்கிறது. அந்த மணி எப்போது அடிக்கும் என எதிர்கால உலக இறைமையைக் கொண்டுள்ள ஆத்மாக்களான உங்களைக் காலம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. பக்த ஆத்மாக்களும், தமது பூஜிக்கத்தகுதிவாய்ந்த, தேவ ஆத்மாக்கள் எப்போது தங்களால் திருப்தி அடைந்து தமக்கு முக்தி ஆசீர்வாதத்தை வழங்குவார்கள் என சதா காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சந்தோஷமற்ற ஆத்மாக்கள், கூவி அழைப்பதுடன், தமது துன்பத்தை நீக்கி சந்தோஷத்தை அருள்கின்ற ஆத்மாக்கள் எப்போது வெளிப்படுத்தப்படுவார்கள் என எண்ணுகிறார்கள். அவர்கள் அனைவருமே உங்கள் அனைவருக்காகவும் காத்திருப்பதுடன் உங்களை அழைக்கிறார்கள். எனவே, ஓ கருணைநிறைந்த, உலக உபகாரி ஆத்மாக்களே, அவர்களின் காத்திருப்பிற்கு முற்றுப்புள்ளி வையுங்கள்! அவர்கள் அனைவரும் உங்களுக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் அனைவரும் விடுவிக்கப்படும்போது, ஆத்மாக்கள் அனைவரும், பஞ்சபூதங்களும், பக்தர்களும் விடுவிக்கப்படுவார்கள். எனவே, விடுதலை அடைந்து, மாஸ்ரர் அருள்பவர்களாகி முக்தியைத் தானம் செய்யுங்கள்! இப்போது, உலக மாற்றத்திற்கான பொறுப்புக் கிரீடத்தை அணியும் ஆத்மாக்கள் ஆகுங்கள். நீங்கள் பொறுப்பு மிக்கவர்கள், அல்லவா? நீங்கள் தந்தையின் உதவியாளர்கள். உங்களுக்குக் கருணை பிறக்கவில்லையா? அவர்களின் துன்ப அலைகளை உங்களுடைய இதயங்களில் நீங்கள் உணரவில்லையா? ஓ உலகை மாற்றும் ஆத்மாக்களே, இப்போது உங்களுடைய பொறுப்பின் முடிசூட்டு விழாவைக் கொண்டாடுங்கள். நீங்கள் பல விழாக்களைக் கொண்டாடியுள்ளீர்கள். ஆனால் அவற்றின் பெறுபேறு என்ன? நீங்கள் தங்கச் சால்வையும், கிரீடமும் அணிந்து அவற்றைக் கொண்டாடினீர்கள். பாப்தாதா அவற்றினால் களிப்படைகிறார். எனினும், சால்வையும் மாலையும் அணிந்து, “சிந்தி” (நெற்றிச்சுட்டி) அணிந்து, பாண்டவர்கள் தமது தலைப்பாகைகளைக் கிரீடங்கள் போன்று அணிந்து, இந்த முறையில் கொண்டாடுவதெனில் உங்களுடைய பொறுப்புக்களைக் கவனித்துக் கொள்வதாகும். குழந்தைகள் சந்தோஷப்பட்டார்கள். தந்தை அதை விடச் சந்தோஷப்பட்டார். ஆனால் எதிர்காலத்தில் என்ன நிகழும்? நீங்கள் சால்வைகளையும் சுட்டிகளையும் உங்களுடைய அலுமாரிகளில் வைப்பீர்கள். அதுதான் கொண்டாட்டமா? இல்லை! இந்தச் சால்வை உங்களுடைய தங்க ஸ்திதியின் அடையாளமாகும். அவற்றை உங்களுடைய அலுமாரிகளில் வெறுமனே வைக்காதீர்கள். ஆனால் அவற்றை உங்களுடைய மனங்களிலும் விழிப்புணர்விலும் வையுங்கள். கொண்டாடுவதெனில் தந்தையின் பணிக்கான பொறுப்பை எடுத்துக் கொள்வதாகும். நீங்கள் இதை விரும்புகிறீர்களா? அல்லது, சால்வை அணிவது நல்லதா? அது நல்லது. அது மிகவும் நல்லது என பாப்தாதாவும் உணருகிறார். எனவே, இப்போது அநாதியாக ஒத்துழையுங்கள்.

இந்த வருடம், பாப்தாதா சமிக்ஞை ஒன்றை வழங்கினார். இதற்கு, வருட இறுதியில், அதாவது 1999 ஜனவரி 18 இல் நாம் “முக்தி வருடத்தின்” விழாவைக் கொண்டாடுவோம். கைதட்டுபவர்கள் இவ்வாறு ஆகுவீர்கள் என உணர்கிறீர்களா? அவ்வாறாயின் பின்னர், ‘நீங்கள் அவ்வாறு ஆக விரும்பினீர்கள், ஆனால் நான் என்ன செய்வது, இவ்வாறு நிகழ்ந்து விட்டது’ என பாபாவிடம் கூறாதீர்கள். நீங்கள் இப்போது அந்த விடயங்களில் இருந்தும் விடுபட வேண்டும். நீங்கள் நிச்சயமாக இவ்வாறு ஆகவேண்டும். “நான் என்ன செய்வது?” என்பதல்ல. நீங்கள் இந்த மொழியில் இருந்தும் விடுபட வேண்டும். அது நிகழவேண்டும். என்ன நிகழ்ந்தாலும், நீங்கள் இவ்வாறு ஆகவேண்டும். நூறு இமாலய மலைகளை விட அதிகமான தடையை நீங்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தாலும், நீங்கள் அவற்றில் இருந்து அப்பால் நகர மாட்டீர்கள். நீங்கள் தோல்வி அடைய மாட்டீர்கள். நீங்கள் நிச்சயமாக முடிசூட்டும் விழாவையும், “முக்தி வருடத்தையும்” கொண்டாடுவீர்கள். பாப்தாதா உங்களுடைய அட்டவணையைத் தினமும் பார்ப்பார். இங்கிருந்து சென்றதும், “என்ன நிகழ்ந்தது என எனக்குத் தெரியவில்லை” எனப் புகையிரதத்தில் நீங்கள் கூறுவதாக இருக்கக்கூடாது. அல்லது, நீங்கள் வீடு திரும்பியதும், நாரைகளுக்கும் அன்னங்களுக்கும் இடையிலான சண்டை ஆரம்பிப்பதாக இருக்கக்கூடாது. இது அல்லது அது நிகழ்ந்தது எனக் கூறாதீர்கள். பாபா இனிமேலும் அவற்றைச் செவிமடுக்க மாட்டார். பாபா உங்களுடைய கடிதங்களைக் குப்பைக்கூடைக்குள் போட்டுவிடுவார். பாபா இது எதனையும் செவிமடுக்க மாட்டார்! திடசங்கற்பமான எண்ணத்தைக் கொண்டிருங்கள்: இது நிகழ வேண்டும். எங்கு திடசங்கற்பம் உள்ளதோ, அங்கு நீங்கள் வெற்றி பெறாமல் இருப்பதென்பது அசாத்தியமாகும். எனவே, நீங்கள் அனைவரும் திடசங்கற்பத்தைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், அல்லவா? ஆசிரியர்களே, உங்கள் கரங்களை உயர்த்துங்கள்! பல ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். நீங்கள் அனைவரும் உங்களுடைய நிலையங்களை வெறுமையாக விட்டுவிட்டீர்களா?

உங்கள் அனைவருக்கும் இப்போதே சடுதியாக சரீரமற்றவர் ஆகும்படியான வழிகாட்டல் வழங்கப்பட்டால், உங்களால் அவ்வாறு ஆகமுடியுமா? அல்லது, ஏதாவது குழப்பம் நிலவுமா? ஏன்? இறுதிக்கணத்திற்குரிய இந்தப் பயிற்சி உங்களைத் திறமைச் சித்தி எய்த வைக்கும். எனவே, இப்போது, நீங்கள் அனைத்தில் இருந்தும் ஒரு விநாடியில் அப்பால் விலகி, சரீரமற்றவர் ஆகவேண்டும் என பாப்தாதா கூறுகிறார். (பாபா அப்பியாசத்தைச் செய்வித்தார்). அச்சா.

எங்கும் உள்ள அதிகபட்ச பாக்கியசாலி ஆத்மாக்களுக்கும், இறை பராமரிப்பிற்கான உரிமையைக் கொண்டுள்ள ஆத்மாக்களுக்கும், கடவுளின் கற்பித்தல்களுக்கான உரிமையைக்

கொண்டுள்ளவர்களுக்கும், சற்குருவான கடவுளின் ஆசீர்வாதங்களுக்கான உரிமையைக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும், திடசங்கற்பத்தைக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் சதா வெற்றியைக் கோருபவர்களுக்கும், நிலையான, அசைக்க முடியாத யோகிகளுக்கும், உலக மாற்றத்திற்கான பொறுப்பிற்கான கிரீடத்தை அணிபவர்களுக்கும், வெளிப்படுத்தப்பட்ட ரூபத்தில் சகல பேறுகளையும் சதா அனுபவம் செய்பவர்களுக்கும், இத்தகைய விசேடமான ஆத்மாக்களுக்கும், பாப்தாதாவின் அன்பும், நினைவும், நமஸ்காரங்களும் உரித்தாகட்டும்.

ஆசீர்வாதம்: ஆத்மாக்களான நீங்கள் கோபப்படுகின்ற ஆத்மாக்களுக்குக் கருணை என்ற குளிர்ந்த நீரால் நற்குணங்களைத் தானம் செய்யும் ஆசீர்வாதங்களை அருள்பவர்கள் ஆகுவீர்களாக.

கோப அக்கினியில் எரிகின்ற ஒருவர் உங்களுக்கு முன்னால் வந்து உங்களை அவமதித்து, இகழும்போது, உங்களுடைய நல்லாசிகளாலும், தூய உணர்வுகளாலும், உங்களுடைய மனோபாவத்தாலும், உங்களுடைய ஸ்திதியாலும், அந்த ஆத்மாவிற்கு நற்குணங்களின் தானத்தையும், சகித்துக் கொள்ளும் சக்தி என்ற ஆசீர்வாதத்தையும் வழங்குங்கள். கோபப்படுகின்ற ஆத்மா புற ஆதிக்கத்திற்கு உள்ளாகி இருக்கிறார். எனவே, இத்தகைய ஆத்மாவைக் கருணையெனும் குளிர்ந்த நீரால் குளிர்மைப்படுத்துங்கள். இதுவே ஆசீர்வாதங்களை அருளுகின்ற ஆத்மாக்களான உங்களின் கடமையாகும். உயிர்வாழும் ரூபத்திலுள்ள நீங்கள் இத்தகைய சம்ஸ்காரங்களால் நிறைந்திருக்கும்போது, உங்களுடைய உயிரற்ற விக்கிரகங்களினூடாக பக்தர்கள் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுகிறார்கள்.

சுலோகம்: நினைவினூடாக சகல பொக்கிஷங்களையும் அனுபவம் செய்பவர்கள், சக்தியால் நிரம்புகிறார்கள்.

*****ஓம் சாந்தி*****